

kunnet konstateres i det seneste år eller i en længere periode.

Ved udarbejdelsen af CAD II-direktivet fandt man, at selskaber, der anvender interne modeller ved deres interne risikostyring, også ved opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisici skulle have mulighed for at anvende disse modeller i stedet for standardmetoderne. Da der er tale om et minimums-direktiv, er det op til det enkelte medlemsland at afgøre, om landets selskaber skal have denne mulighed.

Endvidere skal tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde tage stilling til, om en intern model kan anvendes ved beregningen af de vægtede poster med markedsrisiko. Det er selskabets bestyrelse og direktion, der har ansvaret for, at modellen lever op til kravene i direktivet og de eventuelle supplerende krav stillet af tilsynsmyndigheden.

Reglerne i CAD II-direktivet er udformet således, at niveauet for de vægtede poster med markedsrisiko i gennemsnit er nogenlunde det samme, uanset om selskabet anvender interne modeller eller anvender standardmetoden. Afhængigt af selskabets konkrete markedsrisici kan anvendelse af interne modeller både give større og mindre vægtede poster end standardmetoden og dermed både et mindre og et større krav til den kapital, selskabet skal have.

Uanset om et selskab anvender standardmetoden eller en intern model, vil der - f.eks. ved en valutakrise - kunne forekomme så store ændringer i renter, aktie- eller valutakurser eller råvarepriser, at selskabets tab overstiger den krævede kapital. Selskabets bestyrelse og direktion skal derfor løbende sikre sig, at der er en passende sammenhæng mellem selskabets kapitalforhold og dets risici.

Anvendelse af de interne modeller kræver, at betingelserne i CAD II-direktivet er opfyldt. Finanstilsynet fastsætter, jf. § 16, stk. 1, nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten, herunder opgørelsen af de vægtede poster med markedsrisiko. Finanstilsynet vil ved kommende revision af kapitaldækningsbekendtgørelsen fastsætte nærmere krav til anvendelsen af interne modeller. Dette indebærer bl.a. følgende kvalitative krav:

- 1) Den interne risikoberegningsmodel skal være tæt integreret i selskabets daglige risikostyringsproces og danne grundlag for rapportering af risikoeksponering til selskabets overordnede ledelse.
- 2) Selskabet skal have en risikokontrolafdeling, der er uafhængig af handelsafdelingen, og som rapporterer direkte til den overordnede ledelse. Afdelingen har til opgave at udforme og implementere selskabets risikostyringssystem. Den udar-

bejder og analyserer daglige rapporter om risikoberegningsmodellens resultater og om de foranstaltninger, der skal træffes i relation til handelsrammer.

- 3) Selskabets bestyrelse og overordnede ledelse skal være aktive i risikokontrolprocessen, og risikokontrolafdelingens daglige rapporter behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kunne reducere positioner, som individuelle handlere har taget, såvel som at kunne reducere selskabers samlede risikoeksponering.
- 4) Selskabet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere, der er kvalificerede til at benytte sofistikerede modeller inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.
- 5) Selskabet skal have fastlagt procedurer til overvågning og sikring af, at en række skriftligt fastlagte interne retningslinier og kontrolforanstaltninger vedrørende den samlede/generelle anvendelse af risikoberegningsmodellen efterleves.
- 6) Selskabets modeller har med deres resultater vist, at de kan beregne risici med rimelig nøjagtighed.
- 7) Selskabet skal hyppigt gennemføre en omfattende kriesimulation (stress testing), og resultaterne af simuleringerne skal analyseres af den overordnede ledelse og afspejles i de retningslinier og rammer, som ledelsen fastsætter.
- 8) Selskabet skal foretage en uafhængig undersøgelse af risikovurderingssystemet som et led i dets regelmæssige interne revisionsproces. Denne undersøgelse skal omfatte både handelsafdelingens og den uafhængige risikokontrolafdelings aktiviteter. Selskabet skal mindst en gang årligt foretage en undersøgelse af risikostyringsprocessen som helhed.

Fondsmæglerselskabet skal endvidere kontrollere nøjagtigheden og resultaterne af sin model ved at gennemføre et »back-testing«-program. »Back-testing« udføres således, at den daglige potentielle risiko for tab, der beregnes ved hjælp af selskabets model for porteføljens daglige slutpositioner, sammenholdes med den daglige ændring i porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende hverdag.

Til nr. 7

Forslaget sikrer, at såfremt et fondsmæglerselskab ikke kan svare sine forpligtelser i henhold til den efterstillede kapital, medfører dette ikke i sig selv, at fondsmæglerselskabet anses for insolvent.

Forslaget gennemfører anbefalingen i betænkningen fra Økonomiministeriets udvalg om den finansielle